

quopiam sacerdote ægrotorum curandorum provisu parochianis suis opportune significato; præsertim si, illo abente, e grege sua quispiam Sacramentis haud munitus mortem obierit.

2. Praxis objurgandi et conviciis impetendi; in Ecclesia, personas nomine aut indicio aliquo notatas, vel etiam extra Ecclesiam ejusmodi conversatio morosa et a charitate pastorali aliena, quæ odium Sacerdotis, necnon et ipsius Divini ministerii, cum magno animarum detimento, non parere nequit.

3. Negotiatio sive mercatura quævis pastorem ab officio suo retrahens, vel ordini sacerdotali in dedecus vertens, prævia una vel altera Episcopi correptione.

Juxta Benedictum XIV (De Synodo Diœcesano, Liber X, cap. III) "ad hoc præcavendum scandalum (nempe negotiationem clericalem) Evangelique preconum consulendum famæ et dignitati, Summus Pontifex Clemens IX. sub poena excommunicationis latæ sententiae prohibuit qui- us cumque Ecclesiasticis tam Sæcularibus quam Regulari- us de gentibus sive in Insulis, Provinciis, et Regnis Indiarum Orientalium sive in partibus Americae tam Australibus quam Septentrionalibus ne unquam ejusvis causæ occasionis et tituli prætextu, quæstuosam exerceant negotiacionem, sive per se, sive per alios, sive nomine proprio, ve Religiosorum ordinum quorum forte sint alumni."

Datum Londini ex Aedibus Nostris Episcopaliis, sub signo colloque nostris, ac Secretarii Nostri subscriptione comunitum, die nona Novembris, Anno Domini 1882.

+ JOANNES WALSH,
Episcopus Londinensis.

mandato Illmi et Revdmi Episcopi,

JOANNES COFFEY,
Secretarius ad hoc.